

Od Redakcji

Poznanie rzeczywistości przez pryzmat sztuki prowadzi człowieka do poszukiwania, dostrzegania i doznawania piękna, a ono nie poucza, lecz raduje i nasycza nasza świadomość, nasze zmysły, wyobraźnię i uczucia — podobnie jak woda i chleb sycą nasze ciało¹.

Te słowa wybitnego polskiego pedagoga, psychologa i lekarza o duszy artysty Stefana Szumana wskazują, jak istotna jest rola twórczej ekspresji w życiu człowieka, w tym także — a może przede wszystkim — dziecka.

Na sztukę patrzy się czasami jak na coś, co przychodzi samo z siebie i jest dane tylko jednostkom wrażliwym i wybitnym. Tymczasem możemy stwierdzić, że sztuka jest potrzebna każdemu człowiekowi, bez względu na wiek czy zdobyte wykształcenie. Nie każdy jest jednak artystą, ale każdy może być odbiorcą dzieł sztuki i uczestnikiem wydarzeń kulturalnych. Nasza świadomość kulturowa i wrażliwość estetyczna rozwijają się przez całe życie, ale najważniejszy okres w ich kształtowaniu to wczesne dzieciństwo.

Kierujemy do Państwa kolejny zeszyt czasopisma poświęconego wczesnej edukacji. Tym razem odnajdziecie w nim teksty związane z edukacją plastyczną i muzyczną, które ukazują, jak ważne jest zapewnienie dziecku odpowiednich warunków do ciągłego tworzenia. To tworzenie powinno być oparte na wiedzy i umiejętnościach, które dziecko/uczeń aktualnie posiada. W taki sposób stwarzamy najlepsze warunki do rozwoju jego przyszłej aktywności twórczej, w której tak istotne są: otwartość na zmiany i nowości, pomysłowość, innowacyjność, oryginalność, zaradność, asertywność, zrównoważenie emocjonalne i intelektualne. Tak ukształtowany człowiek staje się zdolny do generowania nowatorskich pomysłów, rozwiązywania różnorodnych problemów praktycznych i poznawczych, z jakimi mamy do czynienia w środowisku rodzinnym, szkolnym, a w przyszłości — zawodowym.

Warto również zaznaczyć, że podstawowym celem edukacji przez sztukę, realizowanym w Instytucie Pedagogiki Przedszkolnej i Szkolnej przez Katedrę Edukacji Artystycznej, jest tworzenie warunków stymulujących dziecko do poznawania, przeżywania i przetwarzania świata po to, aby kreowało ono własny system wartości, w którym główne miejsce zajmują piękno i dobro.

¹ S. Szuman, *O sztuce i wychowaniu estetycznym*, Warszawa: PZWS 1969.

Kultura i sztuka stoją na straży tożsamości kulturowej młodego pokolenia. Uczą dbałości o zachowanie tradycji i jednocześnie szacunku. To ważne w naszym zmaterializowanym świecie. Sądzę, że nabyte w toku obcowania ze sztuką poczucie wartości ułatwi kształtowanie otwartej postawy wobec drugiego człowieka i ustawicznie zmieniającej się rzeczywistości.

Kinga Łapot-Dzierwa